

nizās, in eccl̄lastica yō Hierarchia ludit allegor̄ns,
qd est ociosor̄ hominū studium.

Hec p̄pō est falsa, temerarie ⁊ arrogāter asserta, ac viro sc̄tō in
signi eruditioē claro iuris, quē Damascen⁹ diuinū Areopagitā,
Pauli discipulū sacerdūm ⁊ deiloquentissimū appellat.

CONCLVSION.

Nos p̄fati decan⁹ ⁊ facultas p̄missa h̄c oīa tpe m̄lto examīa
nuim⁹, ⁊ qđ de his sentiret eccl̄lastici doctores, qđ ve sacra cō
cilia, qđ ilup in scriptur̄ sc̄tis caueret, diligēter annotauim⁹ post
qđ examē nr̄m ap̄d Garbonā sepi⁹ freq̄ntatū, i pl̄ris q̄ nr̄is p̄ iu
ramētū vocat⁹ ⁊ fact⁹ cōcionib⁹ vñanimi oīm voto fuerūt con
clusa, ac definita, ac demū ex abūdati in gñali nr̄a cōgregatōe ap̄d
sanctū Mathurinū rursus p̄ iuramētū sup̄ his specialiter denun
ciata, hec eadē post missam more nro celebratā, itey cōcor dī oīm
assensu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuim⁹, laudam⁹,
cōprobam⁹, ⁊ rata habem⁹, ⁊ vt talia incōcusse tenēda nr̄a sentē
tia diffinimus, ⁊ decernimus. Acta fuerūt hec anno ab incarna
tōe dñi M. D. L. die xv. Aprilis, in qđi testimoniuū ys istru
mētis q̄ in Archivis ⁊ scrinijis nr̄is ad ppetuā rei memoria reser
uamus Sigillū nr̄m duximus apponēdū. Id quoq̄ exemplar de
mādato nro plentes suisse fideliter impressas testamur

CFinis determinatio Parisiensiū sacre Theo
logiae doctorum supra doctrina Luthe
riana, vt Esdra tandem auctore
iusto iudice vin
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hispanus Dḡo Iacobo de Hochstraten ars
tum ac sacre theologie professori egregio ⁊ heretice prauitatis
inquisitori equissimo atq̄ integerrimo p̄f̄ suo ac
Preceptorū S. O. P.

Nisi me animus fallit venerabilis atq̄ eximie maḡ. haud exigua qm
magis exitialis qđā p̄ Martinus Luther hisce uīs dieb̄ cognosc

Videlicet sententia quod non posset obfusus ecclesie dei. Emanant enim eisdem annis precedenter indulgentiae papales ad salutem date animarum. quod liberiore (ut ipse ait) primum gatuum offensus. in syrtim (ut mihi video) atque charabdom icidit. Faciunt enim plerique ut nimis oia intelligendo nihil intelligantur. Ubi enim indulgentias sacras etiam solum negantur et criminari non collibuit. item et ad scripturas. ad satisfactiones. ad scrotum merita. atque ad id genus alia. Periculum commissum aduertimus. Tunc quibus apostolis detrimentum allatum sit. ad numerum non satis tenemus. De igitur iudice. te magister. re doctor. comonstrari mihi velle ubi sit huic rei nodus. quod quales quatosque ex uno veniam fundamento permanenter errores. Ita enim fieri ut et in dicendo sua cauere. et in resoluendo potentiores. In quo si filio tuo morem gerere dignaberis. efficies. ut illius cuius iusque seruitur audacter moncas et familiariter. Vale ueni Preparatori ordinis decus insigne Ex Brugis. Anno dñi 1520. D. xx. kal. Novembri.

Frater Jacobus de Hochstraten. fratris Pauli Hispano
suo S. P. D.

Acepit literas tuas frater optime. Scripsisti enim prole. Et quod mea sponte quodcumque per ocium facturus eram. nunc induxit animus meum ut facerem. Indulgentias si (ut fecisti) inspectes. inuenies esse illis ipsius buiusce turbe prauorum tumultus cum prorupisse. Hic solus scrupulus est. qui Lutherum tam male ab inicio habuit. Quia igitur latius progressus est quam pars sit. latius est error. si exhibeam nunc solum quod penitentia. Prima tractus rex capita. hoc est undecim primos dumtaxat errores ipsius. Harrini Lutheri (quibus inicio. tota Christiana Rerum. turbavit) paucissimis attingam reliquos ipsius errores una cum istis in toto nostro opere quod nunc in manibus nostris est. multo exactius ad vnguentum immixtum pugnaturus. Illos enim errores undecim qui sequuntur aliosque consumiles ob id solum a Lutherio confitentes atque excogitatoe et puram ut indulgentie ipse apostolice ab aliis latius defense vilescerent malius apud christianos haberent auctoritatis. Tunc plus equo in celum os ponere. mihi viri boni et Christiani hominis officium minus esse video. Si de quibusdam excessibus siueabus (si qui sunt) prudenter pro suo officio scripsisset. et sacros sanctae ecclesie maiestatem eiusque sacramenta aperissimis suis heresis non maculasset. tanta in ecclesia dei scandala his nostris temporibus exorta non fuissent. Aliud est enim ecclesiam. altud homines offendere. et.

Nunc itaque ad rem ipsorum venio. tali tam prestatore. quod oia copiosius atque latius in nostro opere (de quo statim dixi) cum tempagationibus catholiscis particulatim sis habiturus. et.

Prinципio igitur ut paucissimis tecum agam. Ob plenitudinem potestatis in Papa qui venias largitur creditur indulgentias esse relatae rationes satisfactionum penitentium. ad quas secundum diuinam iustitiam dimissa iudicium culpa. manet per se obligatio. **H**uic assertori taciturna ut faceret **E**rror. scripsit papam super hanc penitentia a diuina reflexis iustitia. nullam habere remittendi per suum arbitrio potest. Alioquin sequitur eum irritare posse mandatum et statutum dei quod ipsissimum est sentire. Verba eius siq[ue] rasum in declaratore conclusoris quoniam te. **I**nde ut plenitudinemque praeterea romano pontifici detraheret. noluit illum ceteris episcopis esse maioremque iure diuino episcopos omnes. iurisdictiones atque

q. ecclasticaꝝ rez administratōe pares et 2 cōqles. Verba sunt in resolutiōibꝫ
ipsiꝫ ad Leonē. Et in tractatu de p̄tate ecclastica. ¶ Insup qz idulgē
m̄. iñ qz tribuit ut sui p̄cipiatōe possint dedecētē aniaz a debito p̄solueſe
in purgatorio pene literare. cōſignt̄ alia in purgatorio nullaten⁹ affligi
p̄ crīmibꝫ aut p̄tis mortalibꝫ s̄ ventalibꝫ dūtakat. ¶ Necq; oportet hoic
ſollicitū c̄ p̄ ſatisfactiōda. cū post culpe remiſſiōne nulla maneat hoic ad
deū obligatio. immo fallacie cōmītū c̄ ſatisfactiōem penitētē p̄tis ponere.
Hoy p̄ba errora ſunt in resolutiōibꝫ ipsiꝫ. ¶ Hic qm̄ ab v̄t̄aꝫ p̄conibꝫ
ea qz illis aſcrift̄bas p̄tus. vt p̄ eas relaxar̄ p̄tis oibꝫ qz p̄ p̄tis exoluēde
v̄ erāt. aia cōtinuo ex hac luce cōmigrās. euoleſt ad celeſtia. nulla purgatiōe
intercedētē media. q̄ min⁹ regnū igrediat̄. ¶ Unde manauit error vñ⁹
ſt̄ alter. Primo q̄ credebat dimiſſis etiā p̄tis q̄ ad culpā 2 pena. adhuc
vi. restare originalē p̄tis ſomit̄. q̄ ſe ſolo eēt ſufficiētē ip̄edire ac remorari aiam
ab iſtu celeſtis regni. Haec inq̄t̄ oia loquunt̄ q̄ ſint p̄tā niſi actuaſ
lia. ac ſi fomes relict⁹ nulla ſit imūditiā remorā ſigilluz regni. ¶ Secdo q̄
aſſeueraſt̄ horrore mortis in ſanct⁹ eēt p̄tā ventale nō modicū. atq; ab h̄
vij in purgatorio puniēdū. Ita vt inq̄t̄ rariflum⁹ ſit. q̄ poſtoēs venias nō enā
in morte peccet. Verba ſunt in p̄clusiōibꝫ. ¶ Tercer⁹ ne facile purgādiſ ſiaſ
bus egressuz relinqret. ſilq; 2 euolatōes aiaꝫ quā venie p̄mittere videbant
proſlus ſt̄rēciperit. mēt̄ est aias purgatoriū ſine iermiſſiōe peccare. p̄ſer
viii. tim inq̄t̄ cū ea q̄ ſua ſit plus q̄rat qz dei volūtaſ. Verba ſunt in resolutiōibꝫ
bus ſc̄. ¶ Letez ne eadē ſine cefſatōe peccates aias cogereſ ad p̄petu
as relegate flāmas. cōmēt̄ est in purgatorio manere merēdi ſtatū. Quo fi
x; at vt in charitate merēdo p̄ficiat̄ 2 charitate ad p̄fectiōnē p̄ficiētē minuas tā
dēq; excluadas penaz timor q̄ excluso p̄cessuz 2 litere ad ſuperos vt pgant.
Verba ſunt in resolutiōibꝫ. ¶ Quē ip̄m errore vt 2 aduetarioꝫ iacula
ab ſcripturā p̄ auctoritate de propta q̄ ſuis etiā declaratoibꝫ ileruit. defede
ret. cōmoſtrare conat̄ eēt haud minore eiusdem merēdi ſtar̄ eſte certitudinē qz
illi⁹ ipſius purgatoriū. Necq; id ſane moleſtū duxit oſfaciens qd p̄tis quid
cure idulgētē eēt habiture. vbi purgatoriū eēt in dubiu vocatū. Lū aliꝫ
nihil dicat̄ ec̄ venie qz remiſſiōes purgatoriā ſenaz. Verba ſunt in resolu
tiōibꝫ. ¶ Hinc demū ip̄am idulgētā ſecca aggressus vbi vidit paſſim
ſclaimari ſeroy merita p̄ p̄tis n̄ris donari in ſatisfactōe magis ea q̄ illis
ſugflua in theſauro n̄ris ecclie eēt relieta. negauit ſanct⁹ villa ſugette meſ
rita. ſi oia q̄ feciſt̄ ſepa copioſiſt̄ ſe remunerata. Verba ſunt in resolu
tiōibꝫ. ¶ Imo vt nihil ill⁹ abūdātū meritoꝫ relinqret. p̄edū ſlagitioꝫ
iſſiſt̄ ſeſtō ſoſt̄ omnes i qz bono ope ventalr̄ peccasse. min⁹ qz q̄ debuſſent
fecisse. Qui ar̄ peccado deficiūt aliaſ ex ſibi ſuſfluo dare qd poſſent. Ita p̄
fecito cuenit ab illo audaci homine tortis inſimulari vitros celeſtis proſ
n̄ra ſalute irrepugnios oratores. Lū qz p̄tis ſi ille ſua atq; ego mea p̄po
nere voluerim⁹. vereor ne nos hiſt̄ ſtararus absorbeat. Ecce amice
frater hales iā ortū atq; capita primorū Lutherianoꝫ errorꝫ. Vale.

¶ Colonię in officina Quētileana. Anno vgi
nei partus. M.D.XXI. vij. kal. lunias.

dei. Emanauit eisdem annis precedentibus
imaz. quod literiore (ut ipse ait) prius
id est atque charabdicum icidit. Faciunt
ibil intelligat. Ubi enim induxitas sa-
bo collibuit. itum est ad scripturas. ad sa-
g ad id genus alia. Periculum comissum
perimentum allatus sit. ad numerum no-
ro. te doctore. comonstrati mihi velle
cosse ex uno veniat. fundamento pe-
ndicendo fia cautioz. et in resoluendo
gerere dignaberis. efficies. ut illuz cu-
niliariter. Vale uiri Predicatorum ordi-
no dñi D. D. xx. kal. Novemb.

straten. frater Paulo Hispano
P. D.

ime. Scripsisti enim prole. Et quod
mi facturus eram. nunc in duxisti animas
tas si (ve fecisti) inspectes. inuenies eg-
nulus cum prorupisse. Hic solus scri-
picio habuit. Quia igit latius pigris
si exhibeam nunc solum quod penitentia
decim primos dumtaxat errores ipsi.
rota Christiana Rempu. cōturbauit
us errores una cum illis i. toto nostro
s est. multo exactius ad vnguem im-
decim qui sequuntur aliosque consimiles
eg regocigatoe putamus ut indulges
ne vileseret nihil apud christianos
uo in celum os ponere. mihi viri boni
us esse videb. Si de quibusdam excessi
deter pro suo officio scripsisset. et sacros
amenta aperiissimis suis heresiis no-
tala his nostris temporibus exporta no-
tud homines offendere. etc.

ali tamen prestatore. quod oia copiosius atque la-
dixi) cum impugnationibus catholiz

nis tecum agam. Ob plenitudinem
gitur creditur indulgentias esse relata
ad quod secundum diuinam iustitiam dimis-
atur. Huic assertori tacetur ut faceret
iustina reflexis iustitia. nullam hinc remittit
preferebit irritare posse mandatum et statutum
si quis sit in declaracione conclusiois quod
sit romano pontifici derraheter. noluit
et diuino episcopos omnes. iurisdictione atque

Error.

